

הודפס מתוך אתר האינטרנט כיפה
www.kipa.co.il

תרבות

תומר אפלבוים

רוקדים באמונה

פסטיבל "בין שמיים לארץ" יביא השנה את המקורות היהודיים אל רחבת הריקודים. "המחול הוא ערוץ נוסף לתפילה, בבחינת "כל עצמותי תאמרנה", מסביר מארגן הפסטיבל

אורי פולק

[Log In](#)

כ"ז חשון תשע"א, 04/11/2010 00:00

מארגני פסטיבל המחול היהודי "בין שמיים לארץ" אשר יחל בשבוע הבא, כבר מצחצחים את רחבת הריקודים, לאו דווקא זו אשר מוכרת לכם מהסדרה "חיים אחרים" או "רוקדים עם כוכבים". ארבעה ערבי מחול בארבע בכורות, סדנאות מחול ופאנל של אנשי רוח ומחול - כל אלו צפויים להתקיים בתיאטרון ז'רר בכר, בהפקת קבוצת המחול "כל עצמותי תאמרנה". על מנת לאפשר גם לציבור הדתי לצפות בעבודות, החליטה הפקת הפסטיבל להקדיש את שני הערבים הראשונים והערב האחרון לעבודות בהן מופיעים גברים בלבד.

בשיחה עם כיפה מסביר מארגן הפסטיבל, רונן יצחקי כי "העניין שלנו הוא לחבר בין עולם המחול לעולם האמוני". לדבריו, ישנו צד של מחול דווקא לדתיים, במסגרתו "אנחנו לא טוענים שכל תלמיד חכם ורב צריכים להיות רקדנים, אבל כן שיהיו מחוברים לגוף שלהם מתוך הכרה בתבונה שלו ולא מתוך ניכור". לדברי יצחקי, "דווקא לאדם דתי שעוסק בתפילה ורוצה לחוות את התפילה ברמ"ח ושס"ה, ודווקא לאדם שמבין שאת התפילה אומרות כל העצמות, דווקא איתו קל לי יותר לפתח את השיחה הזו בסטודיו, דרך שפה אחרת".

לחבר בין עולם המחול לעולם האמוני (צילום: תומר אפלבוים)

בחינה אחרת של הפסטיבל ושל העשייה על הפרקט, היא מה שמוגדר על ידי יצחקי כ "יהדות לרקדנים". הוא מסביר כי בקהילת המחול בישראל ישנם יוצרים ורקדנים המתבוננים ושואבים מתרבות אירופה, זאת כשחסרונם של המקורות היהודיים - מורגש. "אני מאמין שאם נעשה אמנות מקור השואבת מעולם תרבותי ורוחני יהודי נקבל משהו חדש לעולם המחול הישראלי ובמידה מסוימת נפסיק להיות פרובינציה תרבותית של ברלין ולונדון - בשלב הזה נפיע יותר בברלין ולונדון כי אז יהיה לנו משהו מקורי להציע", טוען יצחקי. לדבריו, המציאות כיום מבוססת על זרימה חד סטרית, בה "ירושלים פרובינציה של ת"א, ת"א פרובינציה של ברלין, וברלין של ניו יורק - אני בעד לשנות את כיוון הזרימה וכך ליהנות מזרימה דו כיוונית".

כיוון שההקשר מתבקש, מסביר יצחקי כי הסדרה "חיים אחרים" אכן משקפת את ההתלבטויות של האדם הדתי המעוניין לשנות את היותו דתי החי במסגרתות דתיות. "הסדרה מביאה מציאות שהייתה נכונה עד ללפני כמה שנים, עד אז לא הייתה כתובת לגבר דתי המעוניין לגלות את השפה של הגוף", הוא אומר, "אנחנו מבקשים לא רק לאפשר לאדם דתי להישאר דתי, אלא גם להעשיר ולבנות את עולמו האמוני. התלמידים שלנו קונים שפה נוספת לעבודת השם, הלימוד שקורה בסטודיו לא זו בלבד שאינו מרחיק את האדם מאורח חיים דתי אלא מוסיף לו ומאפשר לו לבנות ערוץ חדש לתפילה, לביטוי, לדרך מחשבה ולהבנה עמוקה של "כל עצמותי תאמרנה"."

ללא קשר לסדרה החדשה (צילום: תומר אפלבוים)

הפסטיבל הקרוב יציג עשר עבודות מחול, מתוכן ארבע בכורות שנוצרו במיוחד על ידי יוצרים דתיים: חנניה שוורץ החוקר את עולמה של תפילה, אהוד יהודה שגב אשר מתייחס לסיפור של הצוות שלו במהלך מלחמת לבנון השנייה כאשר הצוות ספג אבדות בנפש, אמיתי שטרן העוסק בסיפור המעשה של ר' נחמן מברסלב "מעשה מבן מלך ובן שפחה שנתחלפו" בפרפראזה אוטוביוגרפית, ואלון בן-יעקב הבודק את יחסי האדם עם אלוהיו במצבי קיצון - הסתר פנים.

"אנחנו פותחים את הפסטיבל בשיח בין רבנים, כוריאוגרפים וקהל", מציין יצחקי ומגלה כי בפסטיבל יקחו חלק הכוריאוגרפית נעה ורטהיים והכוריאוגרף נמרוד פריד מחד, והרב יהוסף פרומן, הרב יאיר דרייפוס והרב ינון מדר מאידך. "אני מניח שהציבור הדתי הוא לא ציבור אחד ויש בו כל מיני כיוונים - מי שיגיע יתקבל בברכה ואם יעלו בו שאלות הרי שגם השאלות יתקבלו בברכה - אנחנו בעניין של יצירת מרחב בו נפגשים העולמות, מרחב בו אפשר שיתקיים דיאלוג אמיתי - יכולה לעלות מבוכה, ברכה, פליאה, השתהות, התנגדות - כל האפשרויות פתוחות", הוא מוסיף.

"אנחנו מגיעים מול הציבור הדתי בראש מושפל, בהזמנה ולא בהתרסה, בהושטת יד ולא במשיכה", הוא מדגיש, בהנחה מעניינת לאור העובדה כי כבר היום אזלו הכרטיסים לערב הראשון של הפסטיבל. "אנחנו שמחים מאוד עם ההיענות של הציבור הדתי ומקווים ללידה קלה של פסטיבל צעיר המסמן רגע מכונן של מפגש בין שמיים לארץ", מסכם יצחקי.

[Log In](#)

לחצו על הלייק ותקבלו את כל הסיפורים לפייסבוק שלכם

תגובות

זאת לא פרסומת: עזרו לנו ליצור תוכן איכותי